

Bergenia 'Bressingham Ruby'

bergenia 'Bressingham Ruby'

Synonim łaciński: *Bergenia cordifolia* 'Bressingham Ruby'

Interesująca odmiana bergeni o niezwykle efektownej, rubinowoczerwonej barwie liści jesienią. Liście skórzaste, błyszczące, duże, gładkie, okrągławe w zarysie, z sercowatą lub zaokrągloną nasadą, osadzone na długich, sztywnych ogonkach, wyrastające z grubych, płózących się po ziemi kłączy. Wiosną i latem liście są ciemnozielone; jesienią i zimą, gdy nadchodzą chłody, przybierają stopniowo piękną bordowopurpurową, a później rubinowobrazową barwę. Na intensywność barwy wpływają warunki uprawy. Kolor jest intensywniejszy, gdy rośliny rosną w słońcu i w niesprzyjających warunkach. Okazałe, łopatkowate liście tworzą zwartą, przyziemną rozetę, wysokości ok. 25 cm i średnicy ok. 30 cm. Z kępy, w kwietniu i maju, wyrastają długie, bezlistne pędy kwiatostanowe długości 35-40 cm. Pędy mają czerwony odcień i zakończone są licznymi dzwoneczkowatymi kwiatami o 5 płatkach korony, zebranymi w gęste, baldachowate kwiatostany, przypominające wyglądem kwiatostany hiacyntów. Ciemne lilaróżowe płatki korony, otoczone karminowymi działkami kielicha, pięknie prezentują się na tle błyszczących, ciemnozielonych liści. Wnętrze kwiatu wypełniają 3 złączone dołem słupki i 10 pręcików. Odmiana wytrzymała na mrozy, odporna na niesprzyjające warunki uprawy - susze, zasolenie i zanieczyszczenie powietrza, intensywne zacienienie. Optymalne warunki wzrostu zapewnią jej miejsca półcieniste o świetle rozproszonym, o glebie żyznej, średnio zwężłej, wilgotnej, dobrze zdrenowanej, bogatej w materię organiczną. Roślina tolerancyjna w stosunku do kwasowości podłoża. Dobrze rośnie na glebach o pH od 5.5 do 8. Nie lubi stanowisk podmokłych i przenawożenia. W czasie letnich upałów wymaga podlewania. W głębokim cieniu rośliny są wyższe, luźniejsze i mają jaśniejsze liście; w słońcu obficie kwitną, są bardziej zwarte i ładniej wybarwione. Po kwitnieniu należy usunąć przekwitłe kwiaty i rozsypać nawozy wokół roślin. Ściółkowanie korą pozytywnie wpływa na utrzymanie wilgoci w glebie i zimowanie. Starsze egzemplarze rosnące w silnym zagęszczeniu, w celu przywrócenia wigoru, rozmnaża się przez podział wczesną wiosną lub jesienią. W miarę potrzeby wiosną usuwa się zaschnięte liście. Odmiana efektownie wygląda posadzona w grupach, w brzegowych częściach rabat, w otoczeniu zbiorników wodnych, wzdłuż ogrodowych ścieżek i alejek spacerowych. Może być sadzona w półcienistych miejscach, pod drzewami i krzewami, w sąsiedztwie budynków, altan i pergoli, a także w ogrodach skalnych, na murkach kwiatowych i skarpach. Tworzy efektowne zestawienia z kwitnącymi w tym samym czasie roślinami cebulowymi. Doskonale sprawdza się jako roślina okrywowa. Gęstość sadzenia: 7-11 roślin na m². Efektownie prezentuje się w pojemnikach. Liście można wykorzystywać w aranżacjach bukietowych.

autorzy opisu tekstowego: Ewa Chojnowska; Związek Szkółkarzy Polskich

grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	byliny
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kępiasty
docelowa wysokość	od 0,2 m do 0,5 m

barwa liści (igieł)	czerwone i purpurowe ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście późnozielone
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	purpurowofioletowe różowe
pora kwitnienia	kwiecień maj
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego odczyn zasadowy
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa próchnicza
walory	ciekawy pokrój ładne jesienne zabarwienie ozdobne z kwiatów ozdobne z liści/igieł
strefa	3

autorzy opisu tabelarycznego: Ewa Chojnowska; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Bergenia* 'Bressingham Ruby' w Polsce

OGRODY O ZIELONYCH PROGACH Przemysław Godlewski - Szkołka Bylin
SZMIT Szkołka